

1864–1871

Uczęszczał do Portora Royal School w Enniskillen (szkoła zwana „irlandzkim Eton”). Tu odkrył dzieła starożytnych Greków. W roku 1870 zdobył nagrodę Carpentera. Jako jeden z trzech uczniów otrzymał królewskie stypendium w Trinity College.

1871

Październik – zdał egzamin wstępny do Trinity College w Dublinie, gdzie uczęszczał do 1874.

Trinity College (w tle) i pomnik króla Wilhelma III Orańskiego, ok. 1890
(zbiory Biblioteki Kongresu)

Willie Wilde w okresie Trinity College, 1871
Autor nieznany

W Portora Royal School oraz Trinity College nauki pobierał w tym czasie też brat Willie.

1874

Zdobył najwyższą nagrodę akademicką – złoty medal Berkeley (Berkeley Gold Medal) za esej z filozofii klasycznej.

Październik – rozpoczął studia w Magdalen College w Oxfordzie (zakończył je w 1878 roku). W *De Profundis* (1897) napisał: „W moim życiu były dwa punkty zwrotne: jeden – gdy ojciec posłał mnie do Oxfordu, i drugi – gdy społeczeństwo posłało mnie do więzienia”.

1875

Poznał aktorkę Florence Balcombe, miał z nią romans (w 1878 r. poślubiła

Oscar Wilde (stoi), Willie Wilde (z prawej)
J.E.C. Bodley (z lewej) w Oxfordzie w 1875
Autor nieznany

irlandzkiego pisarza Brama Stokera, autora powieści *Dracula*).

Latem udał się w podróż do północnych Włoch (odwiedził m.in. Wenecję, Padwę, Mediolan, Florencję, Weronę) w towarzystwie Johna Pentlanda Mahaffy'ego (wybitny filolog klasyczny, profesor w Trinity College; wywarł znaczny wpływ na Wilde'a).

1876

W kwietniu zmarł jego ojciec.

Odbył podróż do Rzymu (audiencji udzielił mu Pius IX; odwiedził też grób Johna Keatsa). Pod wpływem tej podróży i wizyty w Watykanie napisał kilka utworów poetyckich.

W Oxfordzie zdobył pierwszą lokatę na egzaminie Honour Moderations (pierwszy egzamin na stopień Bachelor of Arts, z klasyków greckich i rzymskich, Nowego Testamentu i zaawansowanej matematyki).

Do drugiej serii *Studies of the Greek Poets* Johna Addingtona Symondsa napisał niedokończony artykuł *The Women of Homer* (w 2008 r. opublikowany w 130 egzemplarzach przez Oscar Wilde Society).

Przebywał w Dublinie z malarzem Frankiem Milesem. Miles przedstawił Wilde'owi

Lillie Langtry (jej przyjaciel lord Ronald Charles Sutherland-Leveson-Gower zainspirował Wilde'a do stworzenia postaci lorda Wottona w *Portrecie Doriana Graya*).

1877

Marzec-kwiecień – zwiedził Rawennę (swoje wrażenia wykorzystał, tworząc w 1878 r. poemat

John Pentland Mahaffy, ok. 1918
Autor portretu: Walter Osborne

Oscar Wilde w Oxfordzie, 1876;
Hills & Saunders, Rugby & Oxford

Lillie Langtry, 1882
Fot. Napoleon Sarony

o tym tytule). Udał się w podróż do Grecji (towarzyszyli mu John Pentland Mahaffy, William Gouling i George Macmillan).

Lipiec – w „The Dublin University Magazine” opublikował pierwszą próbę dziennikarską *The Grosvenor Gallery* – sprawozdanie z wystawy w Grosvenor Gallery.

Magdalen College, Oxford, między 1890 a 1900

1878

10 czerwca – otrzymał nagrodę *Newdigate* za poemat *Ravenna* (doroczna nagroda ufundowana przez Rogera Newdigate’a, angielskiego badacza starożytności, za najlepszy wiersz w języku angielskim).

19 czerwca – zakończył studia; końcowe egzaminy zdał z najwyższym wyróżnieniem.

Choć twierdził, że nie chce być zasuszonym oksfordzkim wykładowcą, jednak ubiegał się o stanowisko wykładowcy w Trinity, ale mu go nie przyznano.

1878–1879

Na konkurs Chancellor’s English Essay Prize napisał rozprawę *The Rise of Historical Criticism*.

1879

Przeniósł się do Londynu (Salisbury Street 13, przecznica Strandu), a w 1880 do Chelsea (Keats House, Tite Street 1, dziś 44), mieszkał z Frankiem Milesem; jego sąsiadem był amerykański malarz James McNeill Whistler, z którym się przyjaźnił. W 1881 roku mieszkał z matką przy Ovington Square 1.

Oscar Wilde w 1881
Autor nieznan

1880

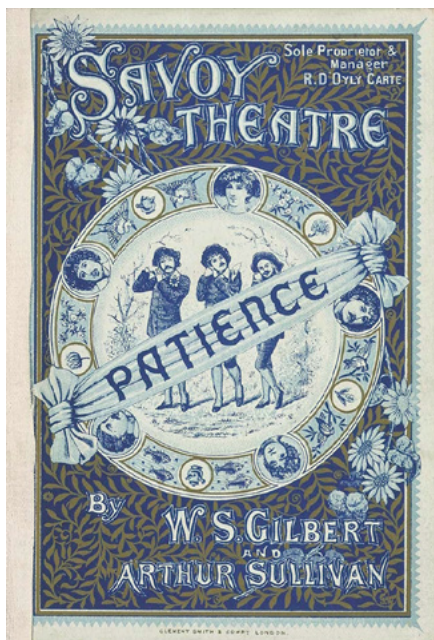
Napisał sztukę *Vera, or the Nihilists*. Twierdził: „Współczesna nihilistyczna Rosja, z całym terrorem tyranii i majestatem męczeństwa, jest tylko ognistym i płomiennym tłem, na którym osoby przeze mnie

wymyślone żyją i kochają się” [Pearson, s. 74]. Wydał ją jesienią własnym sumptem w niewielkim nakładzie. Premierę zapowiedziano na grudzień w teatrze Adelphi, z Bernard Beere w roli tytułowej. Jednak do wystawienia sztuki nie doszło.

Listopad – premiera w Londynie sztuki Jamesa Albery’ego *Where’s the Cat?*, której bohater był karykaturą Wilde’a.

1881

23 kwietnia – odbyła się w Londynie premiera opery komicznej *Patience, or Bunthorne’s Bride*, z muzyką Arthura Seymura Sullivana i librettem Williama Schwencka Gilberta, która wyśmiewała ekscentryzm Wilde’a, nawiązywała do estetyzmu (premiera w Nowym Jorku była 22 września). Główne postaci, Reginald Bunthorne (wzorowany na Wildzie) i Archibald Grosvenor, kojarzyły się także z innymi osobami, jak Swinburne, Rossetti, Whistler.

Program „Patience” Gilberta i Sullivana, 1881

PUNCH'S FANCY PORTRAITS.—No. 37.

“O. W.”

“O, I feel just as happy as a bright Sunflower
Lays of Christy Monstrelley
Esthete of Esthetes!
What’s in a name!
The poet is WILDE,
But his poetry’s tame.”

Karykatura Wilde’a w magazynie Punch, 1881
Autor: Linley Sambourne

Lipiec – sfinansował publikację swojego tomiku wierszy (*Poems*), które David Bogue wydał w Londynie. Recenzje były niepochlebne, jednak w krótkim czasie sprzedano pięć wydań. Pod tym samym tytułem tomik ukazał się też w Ameryce (Boston, Roberts Brothers, 1881).